

Počas vojny som pracoval ako lekár. Najprv v odboji, potom v armáde, ale v prvom rade ako lekár. Liečil som ľudí. Aj Nemcov.

To nie je pravda! A čo ten šéf gestapa v Saint Joriz?

O tom ti asi rozprávala babička, však? To ale bolo čosi iné, šlo mi o život. Urobil si veľmi dobre, že si sa nebil.

Ale deduško, veď oni ma ponižili.

Nie, sú to obyčajní hlupáci a Sandrina to vie rovnako dobre ako ty. Neprajem si, aby si sa niekedy bil, rozumel si mi? Môžu vytiahnuť nôž alebo ti nejakú inú veľkú ublížiť.

Ak sa to však zopakuje, musíš o tom povedať pani učiteľke.

Učiteľke? No určite!

Na toho Geoffroya si počkáš pred jeho domom a rozmlátiš mu ksicht.

A potom si vezmeš nôž, rozkrájaš ho na kúsky a pošleš jeho mame. Však, chláci, tak sa to má robiť?

Čo to táraš, šibe ti?

Nemá sa to tak robiť?

Ja si nemyslím, že je to až taký zlý hápad.

VERU!

Michel... Ved' hovoríš o zabiti malého chlapca!

Malého či veľkého, aký je v tom rozdiel? Keď je raz niekto zlý, bude zlý stále.

Myslím si, že hovoríš hlúposti, lebo si nahneváný.

A vy tiež! Poďme, dajte si odchod, príšery. Len ho nahovárate na zlé veci.

Dobre, dobre, už ideme.

Robí na nás psie oči, chcel by ostať s nami.

Len ak prestane rozprávať šmariny.

Baf!

Teraz vážne, hádam nečakáš, že pôjdem nariekat' k učiteľke?

Nie, aj to by bola hlúposť.

Pod.

Kam ideme?

K majstrovi Šalamúnovi.

To je nejaký robin?

Kdeže. To je učiteľ kung-fu!